

Varighed kortere end de forrige Forsamlings, men ikke desmindre er de opnaaede Resultater betydelige, og dette kan maaske tages som Udtryk for, at Forsamlingen nu har fundet sin Form og er i Stand til ved Anvendelsen af de tilvante Metoder hurtigt og forretningsmæssigt at tage Stilling til de foreliggende Problemer. Endvidere maa det erindres, at Forsamlingens Betydning ikke alene kan maales ved dens konkrete Resultater, men at der i dens Kulisser fandt de meget vigtige Forhandlinger Sted mellem England og Frankrig, som førte til Konferencen i Locarno. Et Vidnesbyrd om Folkeforbundets voksende Anseelse som Centralorgan for det mellemfolkelige Arbejde kan ogsaa ses i den stadig stigende Tilbøjelighed til at henskyde Opgaver af politisk Karakter til Løsning af Folkeforbundet, hvor man tidligere helt eller delvis holdt dette udenfor. Saaledes udtrykte Frankrigs Repræsentant *Painlevé* i den Tale, hvormed han som Raadets Formand aabnede 6. Forsamling, Ønske om, at Forsamlingen skulde anmode Raadet om at forberede Sammenkaldelsen af en Konference til Indskrænkning af Rustningerne, saasnaart Raadet ud fra Sikkerhedssynspunktet maatte skønne, at der forelaa tilfredsstillende Vilkaar derfor. Han udtalte i Aabningstalen endvidere sin Tilfredshed med Folkeforbundets Arbejde i det forløbne Aar og med Forbundets stadig voksende Autoritet. Derefter kom han ind paa de Bestræbelser, der var udfoldet til Løsning af Sikkerhedsspørgsmaalet, og som udmundede i Genèveprotokollen. At denne ikke havde faaet saa stor Tilslutning, at den kunde træde i Kraft, burde ikke forbavse nogen eller tage Modet fra Protokollens Tilhængere. Et saa epokegørende Skridt fremad kunde ikke straks forvente gunstig Modtagelse fra Regeringerne i Alverdens Lande. Raadet havde derfor ikke kunnet paabegynde Forberedelserne af den i Genèveprotokollen omhandlede Afrustningskonference. Paa den anden Side betød dette ikke Afbrydelse af Arbejdet for Sikkerheden, idet de heri mest direkte interesserede Sta-

ter havde indledet Forhandlinger, hvis Maal var at tilvejebringe Voldgiftsoverenskomster til Sikring af Freden. Hvis disse Forhandlinger førte til et Reslutat, vilde dette medføre, at der blev paalagt visse Forbundsmedlemmer lignende Forpligtelser som dem, der omhandles i Genèveprotokollen. Den Form, hvori Sikkerhedsproblemet forelagdes Medlemmerne af 6. Forsamling, blev derfor forskellig fra i Fjor, idet Medlemmerne i Aar stilledes overfor Valget mellem en Ændring af Genèveprotokollen under Hensyntagen til de fremkomne Indvendinger mod denne, eller en eventuel Antagelse af Protokollens Principper i Særoverenskomster. Naar først Sikkerhedsspørgsmaalet er løst, rejser Problemet om Afrustning sig. Her vilde det være nyttigt, om Forsamlingen fornyede sin Beslutning fra sidste Aar og anmodede Raadet om at forberede en Afrustningskonference, saa snart Raadet mente, at der forelaa tilfredsstillende Betingelser herfor ud fra Sikkerhedssynspunktet.

Efter det Standpunkt, som den britiske Regering havde indtaget allerede under Raadets Møde i Marts 1925, og de senere fremkomne Meddelelser om andre Regeringers Stilling var det paa Forhaand klart, at Genèveprotokollen ikke kunde ventes tiltraadt i sin oprindelige Form.

I den Tale, den danske Delegations Formand, Kammerherre *Zahle*, holdt i Forsamlingen under Generaldebatten i Anledning af Beretningen om Raadets og Sekretariatets Arbejde i det forløbne Aar, udtrykte han den danske Regerings Glæde over at blive bekendt med den franske Regerings Forslag om Indkaldelsen af en Afrustningskonference. Der var fra mange Hold fremsat en indgaaende Kritik af Genèveprotokollen. Den danske Regering hørte imidlertid til dem, som ønskede først og fremmest at hæfte sig ved de store Fremskridt, som denne Protokol indebar, ved den glædelige og opmuntrende Kendsgerning, at Forsamlingen i 1924 enstemmigt henstillede Vedtagelsen af denne Protokol til Forbundsmedlemmernes alvorlige